

kommer, at forslaget stadig indeholder formodningen om, at alle unge på et tidspunkt bliver uddannelsessøgende – en formodning, der er forkert. Det har kun været muligt at stille ganske få spørgsmål i socialudvalget til ændringsforslaget, og da det indeholder flere utydeligheder, er mindretallet af den opfattelse, at det – hvis det vedtages – kommer til at bidrage til den almindelige forvirring på de sociale forvaltninger.

Under arbejdet med lovforslaget lykkedes det også højestret i en dom af 17. februar 1983 at genere socialministeren. Højestret afgjorde, i overensstemmelse med bistanndslovens tekst, at en studerende ikke på forhånd var afskåret fra at modtage kontanthjælp. Denne hidtidige praksis har altså været lovstridig. Ministeren har derfor stillet et forslag, der gør det lovstridige lovligt. Forslaget har ikke været debatteret i folketingssalen, og der har knap nok været arbejdet med det i folketingets socialudvalg. Mindretallet går imod ændringsforslaget, fordi det vil medføre, at en bestemt befolkningsgruppe på forhånd bliver udskilt som en gruppe, for hvem bistanndslovens kontanthjælpsbestemmelser ikke gælder.

På denne baggrund indstiller mindretallet lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *fjerde mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af socialministeren stillede ændringsforslag.

Ændringen af bistanndslovens § 37 har til formål at mindske det misforhold, der efter de gældende lovregler findes mellem levestandarden for unge, der modtager bistanndhjælp, og levestandarden for unge, der modtager Statens Uddannelsesstøtte.

For det radikale venstre er den overordnede målsætning, at alle unge, der ikke har arbejde, går ind i en uddannelse, og partiet har over for regeringen i anden sammenhæng tilkendegivet, at det er parat til at øge ressourcerne til dette formål.

Det er derfor uheldigt, hvis kontanthjælpen til unge er af en sådan størrelse, at der bliver tale om en væsentlig nedgang i levestandarden ved indtræden i et uddannelsesforløb.

Mindretallet hilser med tilfredshed, at socialministeren har opgivet sit ønske om en generel bemyndigelse for at kunne fjerne den opståede uklarhed om de gældende regler for

kontanthjælp til unge, der ikke hidtil har haft selvstændige indtægter. Med ændringsforslag nr. 2 er der skabt et retsgrundlag for de sociale udvalg til at søge at ligestille unge under uddannelse og unge arbejdsløse. Det er dette retsgrundlag, som cirkulæreskrivelsen af 2. juli 1982 ifølge justitsministeriets lovkontor manglede.

Men dermed er cirkulæreskrivelsen ikke »ophøjet til lov«, som det er blevet hævdet. Mindretallet ønsker at fremhæve, at ændringsforslaget lovsikrer de sociale udvalgs individuelle skøn i den konkrete sag, ikke bare som en ret, men som en pligt – og at ministeren har lovet at indskærpe de sociale myndigheder dette.

Som udgangspunkt for skønnet skal det sociale udvalg tage levestandarden for unge, der modtager Statens Uddannelsesstøtte, men det må understreges, at det må være de sociale myndigheders ret at skønne både op og ned herfra. Det radikale venstre finder det ikke rimeligt, at kontanthjælpen til hjemmeboende unge arbejdsløse er langt højere end ydelserne til den hjemmeboende uddannelsessøgende i samme alder.

For udeboende unge bør udgangspunktet for skønnet ligeledes være levestandarden for unge, der modtager tilskud fra Statens Uddannelsesstøtte, men med mulighed for, at socialudvalget lokalt kan tage et andet udgangspunkt ud fra en generel vurdering af unges levestandarder i den pågældende kommune.

Et relativt højt omkostningsniveau vil som regel først og fremmest give sig udslag i høje boligudgifter, og mindretallet finder derfor, at den foreslåede formulering af ændringsforslaget tilgodeser mindretallets ønsker på dette punkt.

Under udvalgsarbejdet har det vist sig, at der har været stor usikkerhed hos de sociale myndigheder med hensyn til, hvilken personkreds der var omfattet af cirkulæreskrivelsen af 2. juli 1982. Mindretallet noterer derfor med tilfredshed, at ministeren i et samråd med udvalget har understreget, at det er en begrænset personkreds, der er tale om, og at den nye lovbestemmelse ikke kan anvendes over for unge, som har haft et selvstændigt levestandard, og heller ikke til at nedsætte en hjælp, der er beregnet med baggrund i en arbejdsindtægt.